

SPROGMUSEET : Redaktør: Ole Stig Andersen

Biblijn på borriijnholmsk

Af [Camilla Luise Dahl](#) 12. februar 2012 • I kategorien [religion](#) •

Snejn klabbar på Østerlås rujnkjærka: Eijngong kan'ed varra kjærkegjængana ska komma te å sjynga på borriñholmsk dær.
(Foto: Erik Nordahn Frederiksen)

“A Bibelinj bler âuersat tee ded Bornholmska sproged ee ætte bodd frå Gud å Jesus å Hellig Ånd. For i Guds orr står der a Bibelinj skanj âuersættas tee alvardens sprog.”

San begynnur Tonny Borrinjalands borrijnholsmska bibel, s m p  munga m der  nte e ejn bibel, men en ajleh nna bog m  lid fr  d  Ny Testamente   lid kloga or fr  en amerik nsk nyrjeligis konna fr  1800-talled   te slut nonna or fr  Tonni Borrinjaland om mirakler   ejna  plevelser m  samma fenom en, lid om borrijnholsk stori    lid om tron i vorra d . Ejn kanj v l sammanligna i allafall d ejn forsta delen m  ejn b llabibla, d r bibelf rt llinga e ejnf rt lt for b lla i kortform.

Tonny Borrinjaland:
**Bibelinj åuersat tee ded Bornholmska
 sproged å Salmebog på ded
 Bornholmska sproged**
 inkl. cd.
[William Dams boghandel](#)
 89 kr.

Alra forst må ejn saje a ded e ejt imponerannes arbjed Borrinjaland hár kasted sej udå. Språglit set e ded åu imponerannes, sprædd e hela vejen igjennom klårt å velskræved. Se bárastans avsnit sæm:

"Ette a Jesus va bleijn dövrer ä Johannes Dövara, gijik hanj ud i örknen. Ä der bā hanj tee Gud ä fästada i 40 nætter ä dā. Dä Jesus va bled vældi svöltijn ætte ynte ä fād mād i 40 dā ä nætter, kom Djævelijn tee Jesus ä sā: Ee du Guds sön sā saj tee stenana der a di skanj ble tee brø sā du kanj æda. Jesus sā: Gud ee vigtigere inj mād sā jā venter mee ä æda tee a ded ee Guds vilja."

Á i Borrinjalands udlægningi udá Apostlanas gjærninger kap. 16 om Paulus' uddrivelse á ein dæmon:

"Ejn dà Poulus à di anra gijj ud tee et bedehuz udanfor bøn, va der en pibel der der hadde fäd ævnan tee à spå. À spåpibelinj folgte ætte Poulus à di anra à råwte: Di her karana ee denj højaste Guds tjenara à di forkynjar Jer frelsans vaj. À flera dà i trækj folgte spåpibelinj ætte dom à rawte ded samma. Tee sist ble Poulus nagger à hanj vende saj om à så tee pibelinj à spådomsånd i pibelinj: I Jesus Kristus naun vil jå hã à du farar udå pibelinj. À and fare ud i samme øbløjki."

Skjønnere borrijnholmsk kanj'ed vist ønte ble. Ded e språglit ejt båda hæjlut á gránt arbjed frá Borrinjalands hánn.

På positivsida n e dær bái bibelijn te fójed en orlista mæ borrihholmska ðr áuersat te dansk. Ded e dog en mera generel orlista á e ónte en lista áuer dom oren sæm nõvendiviz brøgges udá bibeláuersættelsen, men ded verkar fajtisk helt ok omend'ed te en senara lejlige kujnna vara gránt mæ en orlista knøttet spesifikt te bogen.

Mæn – nær ded e sajt, så e ded áu dela á detta arbjed, sæm værker mera forstørrannes end berigannes. Ded e

Seneste sprognyheder

19/3	Evolution i sprog: Dovenskab har ændret ord videnskab.dk
30/10	Hvem taler: Kan du høre forskel på menneske og maskine? www.dr.dk
6/3	Dansklærer: Tosprogede børn bliver sprogligt forsumt www.bt.dk
28/2	Flere og flere ordblinde starter på universitetet - Magisterbladet magisterbladet.dk
22/2	Keeper eller mældmand — hvilket ord er bedst? Dansk Sprognavn dsn.dk

28/3	Indigenous languages come from just one common ancestor, researchers say - ABC News (Australian Broadcasting Corporation) www.abc.net.au
27/3	UVic news - University of Victoria www.uvic.ca
26/3	New York Nonprofit Media: Native American nonprofit aims to boost community health by teaching Lakota language nynmedia.com
22/3	Teenage business owner aims to revitalize Blackfoot language globalnews.ca
19/3	Language revival preserving history www.smh.com.au

FLERE NYHEDER >>>

Verdens sprog på Sprog museet.dk [på et større kort](#)

Mere i kategorien 'religion'

Ikke så ny at det gør noget: Norges nye Bibeloversættelse

Et sprog til at tale om alt

Standardisering af kurdisk

Bibelsk billedsprog i dansk og russisk

Nye kommentarer

Maj-Britt Kent Hansen til 1

Ruben Schachtenhaufen til Er det forkert at splitte sammensatte ord?

Niels Larsen-Ledet til Er det forkert at splitte sammensatte ord?

william fich til Jødiske efternavne

Jens Michael Kofod-Hansen til Nytårsfortsæt

Jens Michael Kofod-Hansen til Nytårsfortsæ

Herluf Hansen til Ded borrijnholska måled
Arturo til Hebraisk: Et genoplivet sprog eller et nyt sprog?

Yunus til Two Turkish Loanwords in Swedish

Sonstige til Den Danske Ordbog på nettet

eksempelvis di monga ejna betrágtninger áuer detta á hint mæ tron som ded samlannes element, dær mæ fordel kujnna há vared udelajt.

Nær Borriñjaland eksempelvis i avsnit om Apostlanas gjærninjer kap. 28, áu fár nævnt a Malta e selstændi á lid minra enj Borriñjholm (??) sá tænkjer ejn om ded verkli hører saj jímma i en áuersættelsa a bibelijn.

Dænj sista delen kujnna sálens áu varra helt udelajt. I sista delen e'ed Borriñjalands ejna tanker om tron udá bibelijn. Hær fár ejn en masse eksempel på mirakler. Á nutijns hujntan på tro fár áu ejt par or.

Moslimana fár áu ejt par or mæ på vejen. Dom ve áuertá varden á giorra ajla rejtia kristna te muslimer á sá framdeles. Dom fá sit ejed avsnit bági ujner áuerskriften: *Denj storsta færan i vor tijd for vos ajle*. De'ed nád uklárt vor Borriñjaland ve hen mæ'ed, á ijen má ejn stille sporsmåled: va ska'ed brøgges te i ejn bibel?

Kjærkebogen

Salmebogen e lissom bibelijn skreved på borriñholmsk. Desvarre hár Borriñjaland heller ónte hær begrænsed saj te á áuersætta salmer, mæn áu a komma mæ ejna betragtninger om dette á hint. Hele mitten e sálens avsat te á gjíva læzarijn en lajsa i borriñholmsk stória. Á ijen má ejn sporra saj sæl vad' ed ska te for.

Dænj rø-gula skånelandsflaggan sæm a nonna menes á varra gammajl, mäsje brøgd á biskoppijn i Lund

For ded forsta vijlla ejn ónska saj a Borriñjaland havde fad háust sina informationer ræjtít, sæm'ed e nu e'ed e ejt absurdium á markvardia ujdsvavn. Eksempelviz mener Borriñjaland a Borriñjholm i "víkingetijden" hadde sin ejen konning, sæm brøgde dæjn rø-grønna flaggan på Borriñjholm . Kanj sje Borriñjaland hár bytt om på dæjn rø-grønna á dænj rø-gula. Dæjn rø-gula, dænj sákajllada

Tonny Borriñjalands rø-grønna flagga, áu kajllad toristflaggan, frá 1970'erna

lannskabsflaggan (Skånelannska flagga) menes á varra dænj ælsta flaggan på

Borriñjholm, ded e dænj sæm menes á varre brøgd á biskoppijn i Lund, mæn áu hær e'ed non kontrovers; ded kanj sje á áu denna flagga e ynra. Dæjn rø-grønna, áu kajllad "toristflaggan" derimo e ónte særli gammajl, dæjn ble nemli lanserad á Borriñjaland sæl i 1975 i Borriñholmsk Tidende. Dæjngong som nu va dær ónte beviz for denna pástánd.

I ejt avsnit e'ed danskarana generelt sæm bliver revsad á Borriñjaland. Ded e Danmarks sjyl a Borriñholms ujndom rezar frá ón, a dær'tje fins arbjed á fá osv. På den mádan blir Danmark en mosætning te Borriñjholm, á ónte ejn fejlslágen politik, dárlia politikere, repræsentanter for ón mm. Ded kujnna kansje varre interessant om hanj hadde tænkít på á kjígga på om ónte præsis samma politik hár varred fort anra stá i lanned, på smáor sæm Møn, Lolland, Ærø, Læsø etc. E'ed sálens verkli Danmark mo Borriñjholm? Æjle e'ed storstáspolitik mo Udkántsdanmark? Borriñjaland kommer alri helt ijen te benen.

Bárastans ejn ting avskjyr ejn ræjti borriñjholmara mera end Kjøvenhavneri, á ded e naturliviz svenskan. Borriñjaland brøgger en utroli stor del á sin pamflet på á forklára om svensken á hansa opførsel á væsen i 1658. Denna delen á dæjn om Danmark e skreven på ræjasmåled, sá a ajlle kanj læza mæ. Sálens hedder'ed: *"De bornholmere der ledede opstanden mod svenskerne i 1658 og løsrev Bornholm fra Sverige og valgte Kong Fredrik 3 til Bornholmsk konge, er Min familie..."* a samma grujn – detta ándelia fællesskav mæ dom forna borriñholmska mostándsmanja, mener Borriñjaland a hanj kanj telá saj á revsa dæjn danska státen á dæjns hábløza sprágpolitik. Dænna revselsesret hadde hanj sikkert kujnnad tá på saj uanset nád slæjtskav mæ dom som sjød dæjn svenska kommandant dø i Hásle i 1658.

Á ijen e'ed lid uklárt vor Borriñjaland ve hen mæ'ed, for på dænj ena siden e hanj glá for kongehuz á borriñjholmarnas opror mo svenskan á áuergjívetsa te Danmark – dænj evia borjnnholmska anti-svenskhe kanj sikkert verka trøttannas for monga – på dæjn anra siden ve hanj há ejt Borriñjholm udan Danmark. Á sist mæn ónte minst: va ska ejn mæ ded i en sángbog? Dænmesa!

Om ejn kanj se bort frá ded majed sniksnak om uvekommannes ságer, sá e'ed fajtisk en ræjtig net sángbog sæm Borriñjaland hár fad skreved dær; á áu en længa ónsked ejn á slajsan. Ejn kujnna hábe på a dænj fajtisk ve bli tád op i kjærkarna rujnt om på ón á brøgd. Ónte bárastans sæm kuriosum på 8.desember (Borriñholms befríelsesdá) mæn sámæn sæm ejn ræjti borriñholmsk Kjærkebog.

Camilla Luise Dahl
CTR, Københavns Universitet

Læs også:

Artikler om

aktuelle sprog Alfabeter Anmeldelser arabisk

Biblen bogstaver børn Danmark Dansk Dialekter

engelsk esperanto Formidling fransk identitet

konsonanter Medier modersmål Musik Navne norsk Ord

ordbøger ordforråd oversættelse Plansprog religion

romanske sprog russisk Sjov skriftsprog sprogdød Sproggeografi

sprogkort Sprogpolitik sprogteknologi

svensk truede sprog tv tyrkisk tysk Udtale

Underholdning video vokaler

Arkiv	Resources
juni 2018	Ethnologue: Languages of the World
maj 2018	Forvo – All the Words in the World. Pronounced.
april 2018	LL-Map: Language and Location
marts 2018	Minority Rights Group
februar 2018	OmniGlot. Writing Systems and Languages of the World
januar 2015	UNESCO Atlas of the World's Languages in Danger
december 2014	World Atlas of Linguistic Structures (WALS)
november 2014	
maj 2014	
marts 2014	
februar 2014	
oktober 2013	
august 2013	
marts 2013	
januar 2013	
december 2012	
november 2012	
oktober 2012	
september 2012	
juli 2012	
juni 2012	
maj 2012	
april 2012	
marts 2012	
februar 2012	
januar 2012	
december 2011	
november 2011	
oktober 2011	
september 2011	
august 2011	
juli 2011	
juni 2011	
maj 2011	
april 2011	
marts 2011	
februar 2011	
januar 2011	
december 2010	
november 2010	
oktober 2010	
september 2010	
juni 2010	
maj 2010	
april 2010	
marts 2010	
februar 2010	

Resurser
Bogstavlyd
Dansk sprog ­ næv ­ n
Den danske ordbog
Dialekt.dk
dk.kultur.sprog
Korpus.dk
Nye ord i dansk på nettet (NOID)
Ordbog over det danske sprog
Ordnet. Dansk sprog i ordbøger og korpus
Sproget.dk
Svenska Akademien
Ø (Schwa.dk)

1. [Ded borriijnholmska måled](#) I 2009 kom borriijnholmsk sæm en å dialektarna i ded skånska måled på UNESCOs lista åuer truada språg. Idå e'ed dansk bællana får læra saj frå bællastauan te gymnasied. Dom...
2. [De arma goterna](#) Wilhelm Marstrands store vægmaleri fra 1866 i Roskilde Domkirke: "Christian IV på "Trefoldigheden" i Søsletaget på Kolberger-Heide" i 1644. Det var her "gotens (svenskernes) 'hjælm og hjerne brast'" og kongen...
3. [Negerhollands](#) En overgang var hovedstaden Charlotte Amalie i Vestindien en af Danmarks største byer med 11.000 indbyggere i 1830erne. Det var den gang romantikerne byggede danskhedens selvbilleder op. Dansk Vestindien indgik...
4. [Bibelsk billedsprog i dansk og russisk](#) Udtryk fra Bibelen sniger sig hyppigt ind i moderne sprogbrug, fx bære frugt, gribe i egen barm eller skille færene fra bukkene. I kraft af kristendommen, som er den mest...

Tagget med: Anmeldelser, Biblen, bornholmsk, Dansk, på bornholmsk, religion, svensk

8 kommentarer

Ruben Schachtenhaufen

13. februar 2012 • 16:22

Tak for artiklen, Camilla. Jeg kan se at der er lidt uenighed om ortograferingen af bornholmsk. Du skriver fx "Bibeliijn" og "borriijnholmsk" mens oversætteren skriver "Bibelinj" og kalder sig "Borriinjaland", altså med ombytning af n og j. Har du gjort dig nogen overvejelser om principperne for bornholmsk stavestandard?

Og så er der lige et link til Tonny Borriinjaland som læser brudstykker af biblen på bornholmsk her:
<http://www.youtube.com/watch?v=PiYoSuNpwaY>

Mvh Ruben, eksbornholmer

Svar

Camilla Luise Dahl

13. februar 2012 • 18:24

Ruben, tak for et rigtigt godt men også noget kompliceret spørgsmål.

Der findes flere forsøg på at danne standarder for bornholmsk. Fælles for dem er at de primært knytter sig til den særlige jn-lyd der findes i bornholmsk. Eftersom der ikke har været en autoriseret retstavning for bornholmsk, har der også været forskellige måder at angive lige præcis denne lyd.

Hos Thomsen og Wimmers tillæg om sprog læren til Espersens ordbog fra 1908 anføres tre forskellige n-lyde i bornholmsk. Der er den man typisk forbinder med bornholmsk, der af og til skrives "gnj", der er nd-lyd og n-lyd. Alle tre har ofte været skrevet på præcis samme måde i bornholmske tekster, dog ofte med adskillelse af gnj-lyd og n-lyd.

Ord som mand, kande og vind udtales alle forskelligt, mand bliver fonetisk til mangnj, kande til kanna og vind har bevaret en del af sin nd-lyd med vjnd. Alligevel er alle tre ord stavet ens hos Espersen, nemlig majnn, kajjna og vjnn.

Et af de store stridspunkter i forsøgene på at skabe en skriftsprogsstandard har været placeringen af j og n i ordet, skulle j f.eks. før eller efter n. Fonetisk udtales et ord som mand faktisk maj-gnj, kanna som kajjna og vind som vj-nd. Stavemåder af mand har følgelig været flere: manj, majn, majnn, majnj og mañ.

Den sidste er en rent forlidelig opstået stoveform. Fælles for dem er som sagt forsøget på at definere den særlige nj-lyd og afgørende for dem er placeringen af j i forhold til n. Standardiseringen betyder at alle ord med denne lyd er konsekvent stavet på samme måde og ikke som det ellers ofte ses i den mere folkelige tradition med en inkonsekvent brug af forskellige stavesystemer.

Hos Espersen er j placeret foran n, og det stemte n (nd-lyd) er ofte markeret ved dobbelt-nn.

Det giver ord som en, den, mand, bornholmeren, drengen, hund, hånd og vind formerne ejn, dæjn, majnn, borriijnholmarijn, horriijn, hujnn, hånñ og vjnn. Derimod havde ord som hånd (bornholmsk hånñ) ikke j-lyd foran n, og udtaltes som mange andre hunkønsord med et mindre stemt n, der hos Espersen anførstes som nn. I tillægget til Espersens ordbog fandt Thomsen og Wimmers netop at der var tre varianter af denne lyd, men gav ingen forslag til stavningen af disse.

Hos P. Møller der omk. begyndelsen af 1900-tallet skrev "Det bornholmske sprog" brugtes Espersens standard til del, dog med enkelt-n ved jn-ord og dobbelt-n hvor j-lyden ikke forekom. Det gav en tydelig systematik i han- og hunkønsord, idet at hankønsordene oftere havde nj-lyd mens hunkønsordene havde nn. Hos Møller blev ordene en, den, mand, bornholmeren, drengen, hund, hånd og vind til ijn, dæjn, majn, borriijnholmarijn, horriijn, hujn, hånñ og vjnn.

I nyere tid opstod på baggrund af dels ændringer i udtale dels gennem påvirkning af stavning i rigsdansk brug af j efter n. Ordene mand og kan blev således til manj og kanj. For disse to ord var udviklingen logisk, manj og kanj udtaltes ikke længere tydeligt som majn eller kajn med med tydelig j-lyd til slut. Derimod sluttede sig til stavemåde en lang række ord, der ellers fortsat udtaltes med j før n og disse stavemåder skyldtes vel dels en harmonisering med dansk, hvorved danske ord der sluttede på –nd blev til –nj på bornholmsk. De af ordene der fra dansk sluttede på –nd men var hunkønsord fortsatte dog med at slutte med nn eller n. Efter denne tradition blev ordene en, den, mand, manden, drengen, hund, hånd og vind til enj, denj, manj, borriijnholmarinj, horriinj, hunj, hånñ og vijn. Den stavemåde benyttedes dog aldrig konsekvent og man så ofte

januar 2010

december 2009

november 2009

oktober 2009

september 2009

august 2009

juli 2009

juni 2009

maj 2009

april 2009

marts 2009

blandinger af de forskellige standarder som borriñholmarinj og denj horriñj.

I "Borriñholmarinj" fra 1930 forsøgte Møller sig med en ny standard, der skulle lette indlæringen af grammatikken hos bornholmsklæsere og andre og specielt med henblik på at rydde op i forvirringen omkring placeringen af j og n i ordene. Møller forsøgte at indføre bogstavet ñ som fællesbogstav for j og n og dermed gjorde det underordnet om j var placeret før eller efter n. med til harmoniseringen skete også en ændring af a og i til e, f.eks. blev måñajñ og borriñholmarinj til måñeñ og boreñholmareñ. Ordene en, den, mand, bornholmeren, drengen, hund, hånd og vind blev til eñ, deñ, mañ, boreñholmareñ, horreñ, huñ, hãnn og viñ. til Dette forsøg på en standardisering af bornholmsk skriftsprog slog aldrig igennem specielt da en del af formere snarere blev ulæselige end forenklede.

En modreaktion på den simplificerede grammatik der var forsøgt indført af Møller fandtes også de der svægede til at bruge både j og n i stavningen som altid, men for at imødegå forvirringen omkring hvor j og n skulle placeres, placeredes i stedet j på begge sider af n. Den dobbelte brug af j lagde sig nærmere op af den faktiske udtale af ordene og markerede således både den markante i-eller j-lyd efter vokalen samt det karakteristiske stemte n i slutningen. Med stavemåden lagde man sig også op af en række andre ord der traditionelt havde haft j på begge sider af en konsonant, f.eks. k i ord som fijkj (fik) og ijkje (ikke) men ikke i eksempelvis gjjk (gik) der slutter med k-lyd og ikke tj-lyd. Enkelte ord som de ubestemte kendeord en og et og navneordet mand (der ikke mentes at udtales med j efter vokalen) var undtagelser for reglen. Med denne standardisering blev ordene en, den, mand, bornholmeren, drengen, hund, hånd og vind til ejn, dæñj, manj, borriñjholmarinj, horriñj, hujñ (eller hojñj), hãnn og vijñn. En undtagelse var også vind, et hunkønsord der ikke endte på jn-lyd men nd-lyd.

Ingen har officielt stået for den sidste standard, der således ikke kan betragtes som en autoriseret standard men en opstået folkelig stavemåde. Den har været benyttet i både litteraturen og i særdeleshed i den bornholmske visetradition, hvor adskillige eksempler på denne stavemåde kan ses. Standardiseringen tilgodeså også enkelte ord, der fonetisk ikke havde jñj-lyd, disse var f.eks. kan og han der blev kanj og hanj, i ældre bornholmsk vil man dog finde at de engang har haft det f.eks. gennem stavninger som hajñ og kajñ. I grundformen "kunne" er denne lyd bibeholdt, hvorved det burde være kanj og kujññja/kujñna, men disse ses oftere følgenes ad som kanj og kunnja. Ordene som ikke havde jñ-lyd men n-lyd blev typisk til –n og –nn, det ses f.eks. ved hun, strand, hane, vand og hånd der blev hon, strãñ, hãna, vann og hãnn. Generelt for disse ord der fonetisk får denne endelse er at de er hunkønsord.

En af de få ting denne standardisering ikke medtog, var hvor nd-lyd snarere end nn-lyd forekom, det høres blandt andet ved stund og vind. Stavningen af disse fulgte i stedet de øvrige hunkønsord der sluttede med –nn-lyd men havde desuden j-lyd foran. Disse blev således til vijñn og stujñn hvor de snarere burde være vijñd og stujñd. I bestemt ental er d'et dog blevet stumt igen hvorved disse bliver til vijñnnan og stujñnnan.

Et ord som kande, har ligesom vind og stund oprindelig j-lyd efter vokalen men også tydeligt j efter nn. ordet udtales som "kangja" og træder derfor udenfor de øvrige mønstre for hunkønsordene men lægger sig op af hankønsordene. Traditionelt har ordet været stavet kajñna, men i nyere tid er det blevet kannja i takt med at j-lyden efter første vokal er blevet mindre tydelig.

Det kendetegner også ord som "kende" og "sende", det første var tidligere kjæñna nu kjæñna mens "sende" altid var sæñna. Omvendt har et ord som "hende" tidligere haft tydelig j-lyd og stavedes i samtlige standarder som hæjñna og hæññja men ses i nyere tid som hæñna og henna. Hende udtales fonetisk som kande i endelsen af ordet, begge har samme udtale som de hankønsord, der i standarden blev stavet jñj, men har aldrig været stavet på denne vis. Dette skyldes forekomsten af nn, hvorved stavninger som kajññja eller forvanskning til kajñja og hæjññja eller hæjñja ville blive helt ugenkendelige for læseren. I stedet har man for denne gruppe ord benyttet den ældre form hæjñna og kajñna eller den yngre hæññja og kannja. Disse to ord ligger sig således op af en lang række af ord der alle både har den særlige jñ-lyd i endelsen og j-lyd efter vokal samt dobbelt-konsonant.

Så med andre ord, et noget kompliceret forhold for det bornholmske skriftsprog er at man aldrig har kunnet blive enige om én fælles standard, og de efterhånden mange forskellige måder at skrive på, har nok forplumret det lidt. Af samme årsag kan det også være noget nær en umulig opgave at stove bornholmsk konsekvent jf. de af ordene, der nu stort set kun genkendes i én bestemt form fx manj og stujñ, selv om de tilhører forskellige standarder.

Svar

Ruben Schachtenhaufen

13. februar 2012 • 22:18

Tak for det omfattende svar, som jeg læste med stor interesse. Det er jo en hel artikel i sig selv.

Svar

Ole Stig Andersen

8. marts 2012 • 00:45

Jeg havde engang en (russisk) håndbog for bibliotekarere i at genkende og skelne mellem sprog man ikke forstår noget som helst af, måske ikke engang bogstaverne, så de kunne stille dem rigtig op på hylderne. For

alle sprog har deres særegenheder, deres genkendeligheder, deres særlig hyppige bogstaver, bogstavkombinationer og småord.

Ikke for noget, men mig forekommer det at bornholmsk er dansk med en masse ekstra j-er. Er de nødvendige? Eller tjener de (bare) identitetspolitiske/æstetiske hensyn? Ville bornholmere fx læse en bornholmsk tekst forkert op hvis alle de j-er ikke var der?

Svar

Camilla Luise Dahl

8. marts 2012 • 01:13

Tja man ville i al fald ikke kunne se forskel på en og ejn hvis de stavedes en og en ;) Skal bornholmsk variere markant fra dansk, norsk eller svensk? Man kunne vel i grunden godt stave et ord som kjys som dansk kys eller som det udtales tjøs, der er dem der er fortalere for at skriftsproget skal være fonetisk baseret og dem, der mener at det skal følge etymologi mm. Men j'erne er selvfølgelig med til at markere udtalen ligesom det også kan angive forskel på han- og hunkønsord.

Svar

Ruben Schachtenhaufen

8. marts 2012 • 08:19

Ole, så vidt jeg kan gennemsøge er det både og. Det ekstra j bruges til at markere diftong/ikke-kort vokal, ligesom g kan bruges i standarddansk, fx i 'da/dag', hvilket er en hjælp til at læse. Og så bruges det til at markere palataliseret konsonant. I mange tilfælde er det dog fuldstændig forudsigeligt om konsonanten er palataliseret eller ej. Fx er g og k altid palataliseret foran i og y, så her har de ekstra j'er ikke meget praktisk funktion.

Svar

Jannik Olsen

30. juni 2013 • 19:46

Hej Camilla,

Tak for nogle fine indlæg her på siden. Har forgæves forsøgt at få fat i den korrekte stavemåde af "vil du gifte dig med mig" på Bornholmsk, ville du kunne være mig behjælpelig?

Mvh Jannik

Svar

Camilla Luise Dahl

1. juli 2013 • 08:49

Er det ordet gifte du er i tvivl om? Det er gifte på mest moderne bornholmsk ikke djifte, mens man i lidt mere dialekt tungt bornholmsk ville man skrive og sige gjevta.

Svar

Skriv en kommentar

Navn (kræves)

E-mail (kræves)

[Hjemmeside](#)

Send mig en e-mail når der kommer flere kommentarer.